

другия день тя получи отъ комисията 10 лева за своя любимецъ. Зе отъ кжщи паничка, купи кисело млѣкце и подъ прѣстилка занесе го на Драгоя. Майка да бѣше, Господъ да бѣше, нѣмаше да зарадва толкова Драгоя, колкото Цвѣтанка съ паничката кисело млѣко. Тя му прѣдаде още артисалитѣ 9 лева и 80 стотинки. Оттогава тя често съ паничката подъ прѣстилката отиваше до близката млѣкарница. Тя услужва и на други войници съ кисело млѣко, съ бомбони, ябълки и круши. Тѣзи нѣща бѣха забранени въ болницата, ала тя не можеше да отрае на войнишкитѣ молби.

Госпожа Михайлова се възхити отъ работата на Цвѣтанка. Единъ день тя донесе отъ дома си бинликъ хубаво вино. Даде го на Цвѣтанка и рече:

— Иди почерпи раненитѣ си въ стая № 10.

О великолѣпна радостъ! о, милостива госпожо! Чашката тръгна отъ уста на уста; загорѣли или изблудкавѣли гърла се намокриха и подкиселиха... Езици замлѣскаха и хиляди благословии къмъ Бога.

* * *

Войната се свърши. Болницата се затвори къмъ 25 септември. Цвѣтанка и другитѣ сестри се фотографираха. Г-жа Михайлова я похвали прѣдъ всички и тя се броеше него день най-честита.

Щастието я огрѣ и отъ дома. Баща ѝ се върна живъ, здравъ и съвсѣмъ бодъръ. Той бѣ влизалъ въ 9 боя и винаги неговата рота отъ 6 полкъ излизаше побѣдителка.

Цвѣтанка се записа въ училището. Единъ день пощата ѝ донесе прѣпорѣчано писмо. Разтваря го. Чете.